

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 frt. Negyed évre 3 ft 50 kr. Fél évre 5. Egy évi szám 5. Előfizetési pénz minden külföldi: 10-piac, VECSEY-ház, földesint és szerkesztőségbe bármire is küldendő.

Hirdetési díj: Ótásóba polihorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint ezután több isbeli hirdetések, a kiadásuk és a legelőzőbb árért.

Budapest, szeptember 7.

(K.) A függetlenségi párt naponként tapasztalhatja az axioma igazságát, hogy a siker szaporítja a barátot és ellenséget egyaránt. Mert volt idő és nem is oly régen volt, hogy pártunk eszméje, elve, mely termő maggá volt hivatala fejlődni a jövődő földében, csak a szívek legszerényebb zugában pislogott, csak a kéklet sejtelmének zárt kelyhében lobogott föl. — S ma már ime nem is a nemzet egy része, de nem is csupán az egész ország, hanem az egész művelt világ foglalkozik velök és rokonszenvesen, vagy ellenségesen magyarázza, kommentálja, mintegy az égre látván fölírva. Mané tekel-ként Magyarország függetlenségének jelszavát és álmélkodás között tekintvén oda, hol Kossuth alakja, megszé a hazától, mint égő fátyla világít körül a pusztaságban, hogy az idők e „ültakozó jele“ megrázza még bibliai Herkulésként az „új rend“ olozpait és új világot terem a fönálló nyomában...

szabadságra való magától érkező alkalmat, — nem mondták azt, a mit a mi döntő államférfiaink mondtak, kezökét ujkori Piláusként a mellükre kulcsolva: „It állunk, másként nem tehetünk, többet ki nem vihartunk, mondjatok, cselekedjete tki jobbat!“... Ki csinálhatott volna többet, jobbat, akár itt, akár ott, ha nem az, a ki vállalkozott rá? Nálunk a függetlenségi párt nem tette feladatát a két ország, Ausztria és Magyarország között kiegyezést csinálni, mert ha nem ápná a féltékenyen mint elvet a nemzeti önállóság, az állami függetlenség eszméjét, — meg volt és meg van győződve arról, hogy az osztrák kormányban nincs a magyar nemzet iránt egy fikarcnyi jóakarata, nincs semmi baráti jó szándék velünk a méltányos kormány viszonnyal szemben, az osztrák külpolitikai minden rendű és rangú képviselője csak addig óhajta velünk az összeköttetést, a mig Magyarország marad a fejsz téhen és Ausztria a gazda, mely saját javára fordítja a jövedelmet, a melyet itt a labancz-magyarok az adóapparátus útján embertelen könyörtelenséggel kipurélsnak.

Ez pedig az, mit a függetlenségi párt hirdettet és hirdet, hogy ily ellenfél alkudni sohasem fog és ezzel egy talból enni Magyarországot nem engedni, — s ez az, a mit most már viszhangoztat a nemzet az ország egyik szelétől a másikig. A megg y ö z ö d é s, hogy nem találhat Magyarország a további alkura okot, címte, adagot, nem találhat tisztességes indokot, mikor kezében van a paizs, a jog, a fegyver, a törvény s az életképes garancia gyanánt egy ezredéves mult. A német tudja, hogy rendelkezhet önmagával, hogy sorsa le van tétve a saját kezébe s Magyarország törvénybe foglalt alkotmánya, a mig annak utolsó betűi el nem mosódnak a közönyösség pusztító tengerében, erősebb fegyver az a k a r ó nemzet kezében, mint ellenük a zsarnokság minden kardja. A magyarnak — fessenek bármily ördögöt a falra ellenségeink — nem kell küzdenie, nem kell harcolnia, csak meg kell valahára mondani, hogy mit akar s rá kell mutatnia az alkotmány könyvére, hogy az legyen, a mi abba írva van, és meglássa, hogy meg lesz, a mit akar.

Hízen szaporodó ellenségeink és növekvő barátaink száma egyaránt mutatja, hogy közel az idő, mikor megtörténik... A függetlenségi párt Kolozváron is szervezkedik. Tegnapelőtti értekezlet tartottak pártunk hívei Szász Gerő elnöklete alatt, jelen voltak Helfy Ignác, Ugron Gábor és Orbán Balázs országos képviselők. Az értekezlet „Ellenzék“ függetlenségi párti napilap megindítását fogadta el mindenekelőtt. Az első szám élén közzölte az országgyűlési függetlenségi kör támogató határozata. A lap nagysága egész iv. ára egy évre 12 forint. Mérsékelt modorban, a tulsz mellőzésével logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

szervezetnek céljából Ugron indítványára központi szervező bizottság választatik, melynek elnöke Haller Rezső, tagjai Orbán Balázs, Helfy Ignác, Ugron Gábor, Szász Gerő, Ferenczi Miklós, Benigni Sámuel, Deaky Albert, Weisz József, Hegedus István, Bartha Miklós és Benkő Mihály titkárok. — Marosvásárhelyen a kormány-párt részéről nagyban folyik mára korteskedés. Pénz és bor bőven van. Ennek dacára azonban a kormánypártnak nem igen van kilátása a győzelemre, mert a választók egy pártón „kivül“ jelölt mellett foglalnak állást. — A király galicziai utazása nagy reményeket kelt a lengyelek szívében. Van is ez utzásnak fontossága, az tény. Azonban céljáról bizonyosat nem mondhatunk. — A győri események. Báró Mednyánszki Árpád országgyűlési képviselőnek vasárnap este tisztelői fátylaszenet akartak adni, a rendőség azonban, minthogy kellő időben bejelentve nem volt, nem engedélyezte a fátylaszenet. Ebből későbbi órákban újra óriás esődtetés és tüntetés keletkezett, ugy, hogy a rendőség, a titkossággal együtt, mely tapintatlan-ságból rendelkezett ki, csak nagynehezen tudta szétszólatni az ezreke menő tömeget. A katonaság kónsignálva volt, de nem vétett igygybe. Több elfogatás történt. Általában a történetek fölött, melyek ismétlésétől ma is tartanak, nagy az izgatottság.

Szükséges-e iparkamara Nagyváradnak?

I. Debreczen, szept. 8. Ritka esztendő, hogy Nagyváradon ne adja elő magát oly esemény, mely a közönség figyelmét magára vonná. Ilyennek tartjuk legújabbban a nagyváradai néhány polgár által készített, a törvényhatósági képviselét előterjeszteni szándékolt kérvényt, egy N.-Váradon alakítandó kereskedelmi és iparkamara tárgyában. A kérvény, melyet a nváradai helyi lapok világá beosztani jónak láttak, oly hangon van tartva, melyet — bár megvagyunk győződve, hogy annak sem a képviselét sem a miniszterium mint illetékes fórum előtt, fogantatja nem lesz, — nekünk debreczenieknek mégis szó nélkül hagyunk nem lehet.

Nagyvárad a dicőség, mivel sohasem késett minden alkalmat megragadni arra, hogy a főlény, melylyel természetes központi fekvése, vagyonsága, s minden téren áldozatkészsége folytán a felsőbbek észszerű intézkedési következtében Debreczen ruházottot fel: nagy garral magának vindikálja. S mivel vitta volna ki a főlényt Nagyvárad Debreczen felett? Állítólag azzal, hogy iparosabb Debreczennél. Ezt ugyan kevés ember hiszi el, de mégis bátrak vagyunk számmal igazolni, hogy mily hitelt érdemlő és alapos indokai vannak a kérvénynek. Ugyanis a mult évi öszszeírás szerint Nagyvárad kereskedőinek száma 389, iparosainak 615 volt; Debreczen kereskedőinek száma 392, iparosainak 1602. Debreczenben tehát nemcsak a kereskedők száma több, hanem épen 987 iparossal bír többel Debreczen Nagyváradnál, és mégis főlénynek dicsekednek.

Nem reflektálnak arra, irigykedett-e Nagyvárad Debreczenre vagy nem; de azt hogy N.-Várad a kormány intézkedései folytán idehelyezett hivatalok tekintetében Debreczen fenhatóssága alá helyeztetett, a létező viszonyokat tekintve, igen okoskérnek és természetesen fogja találni mindenki. Hát a vasuti összeköttetés folytani közlelés tekintetében vételevel észszeritlen ugyan mely városnak fenhatóssága alá tétethezett volna Nagyvárad, hanemha Debreczennek? Oda terjed tehát a kérvényezők kívánsága, hogy Nagyvárad és vidéke a debreczeni kereskedelmi és iparkamara illetékesége alól kivonassék és egy N.-Váradon felállítandó külön kamara alá helyeztessek. Indokok: hogy a kamara felállítását kereskedők és iparkörök sürgetik; hogy a kamara költségeit az érdekeltek fizetni tudják és akarják; hogy az iparos és kereskedői érdekek és kívánság teljesítését mulasztlan megkivánják; végül, mert a debreczeni kamara ez érdekeket nemcsak nem képviseli, — de ellentk gyakran még ellentétes állást foglal el.

A flotta-tüntetés.

A flotta-demonstrációhoz kirendelt angol hajók Seymour tengernagy parancsnoksága alatt már pirulok leírni, de még mindig szerettem őt, és ha arra gondolom, hogy milyen szelid és jó tud lenni, ha akar, hát csak nagy erőfeszítéssel tudtam visszafelé kényeztetni. Hanem azért elhatároztam; de hogy soha szemrehányást ne tehessenek magamnak, hogy a jó utra térítés valamely módját kísérletlenül hagytam, elmentem apósomhoz is, hogy tanácsot kikérjem és apai befolyását igénybe vegyem. Ó gyakorlati, okos ember, bár társadalmi állására nézve csak mérsáros; talán tud valami jó tanácsot adni? Kintöttem előtte szívetem és elmondtam neki mindent, elejétől végéig a hogy történt. Gúnyosan a szemembe nevetett, és azt mondta, hogy nem hitte volna soha, hogy olyan pipogya ember, olyan anyámasszony katonája legyek. Jó tanácsok, adok: itt a jó tanács. Ezzel lekasztott a szegrelő egy — három águ korbácsot, a minőt a civilizált emberek csak a burtok kiporozására használják, és kezembe adta azt. Menjem sim aram hazra, mondja meg neki, hogy a bálozásnak s jótékony czafrangolodásoknak vége van, és ha aztán feleselőni kezd, rakja meg úgy, a mennyi csak reá fél, hogy megnekrája ám, hogy megérezze; majd meglátja, hogy használni fog. Iseri ő már ezt a korbácsot. Leánykorában is próbatogott volna ő velem is efféléit, de ez a korbács mindannyiszor észre tértette. Most is oda fogja tértetni, csak jól kiporolja vele!

Felszólalni mindig helyes dolog ott és akkor, a mikor valakinek elvitatásban jogai sértetnek és a midőn a felszólalásra kellő idő és alkalom mutatkozik. Hogy N.-Várad és vidékének jogai vagy érdekei a közhivatalok székelyeinek Debreczenben központosítása által sértve lennének, csak elfogott ítélet alapján állíthatni; s ha ok nincs, okozat sincs: az e tekintetbeni felszólalás is tehát teljesen időszerűtlen. Annálkévesebbé alakosak az indokok, melyek a felszólalást támogatják, mert az az állítás, hogy a kamara felállítását kereskedők és iparkörök sürgetik, csakugyan nem elég ok arra, hogy az állami közigazgatás költségei szaporítsanak a közérdektől feltétlenül nem kívánt állami hivatalok felállítását által.

Callan: Én semmiféle skótémbertől nem fogadok el rendutasítást. Nagy mozgás. A képviselők egy része feláll. Még ha a lakó mértékletességi egyetemes tartozik is, (Nagy nevetés.) Azon a helyen meg akadályozni indítványom előterjesztésében. Én mindég azt tapasztaltam, hogy azok az emberek, a kik mérsékeltetnek az ivásban, nagyon mértékletelen ki-fejezesek használatában. (Nevetés.) Szólok ezután számokkal akarja behozni, hogy mily nagy aránytalanság van az irlandi protestáns és katolikus szegényházak és fogdák létszámainak fizetése között. (Szaravunk!) A szavazás — így folytatva tovább — nem fog megtörténni előbb, mint holnap reggel. (Epen délután 5 óra volt.) Én folytatni fogom fejtegetéseimet, nem törődve azzal, ha valamely skót presbiterianus, vagy más tudatlan hitetlen közbeszólosokkal zavar. Ekkor a ház tagjai követelték, hogy Callan tiltassék ki a házból az országgyűlés hátralevő időszaka alatt. Callan erre felelemkedett helyéről, hogy még beszéljen; — de az elnök által félbeszakítottat. Elnök: Callan képviselő ur el fogja hagygni a termet! Callan soká keresi botját és kalapját, de — Hová gondol kedves apósom — mondám felháborodva — hogyan követethet el ily barbárságot? — Ej mit, larifari! Ha a szép szó nem használ, hát máskép kell észreteríteni. — Attól ugyan ne tartson, hogy haza jön, mert jól tudja, hogy itt kapná ki csak aztán a második és az igazi portiót! Ezzel kezembe nyomta az ostort, és azt mondta, hogy csak próbáljam meg bátran, mert ő tapasztalásból állíthatja, hogy ez a legjobb házi gyógyszer a világon. Hogy a további fölösleges és ream nézve mindenképen megálló vitának véget vessen, zsebre dugtam a barbár medicinát, és gyorsan távoztam, elhatározván, hogy egyenesen haza megyek, hogy meg egyszer békés kísérletet tegeyek emberi és professori jó hirmevemnek és ház boldogságomnak megmentésére. Szerencsétlenségemre vagy szerencsemre, mert valóban meg maig sem tudom, hogy minek neveztem e véletlen, midőn a nagy piacon végig haladnék, valaki csak ream kiált: — Jó reggelt! jó reggelt professor ur! Brauer volt, a rőfos kereskedő. Egy rémitő és fájdalmas sejtelen nyilatott át szívelem. — Nem méltóztaték pillanatára beszélni; egy kis beszédem volna a tekintetes urral. (Vége köv.)

B.

időjárás jégzése. A kis légnymás a Shtetgye pedig Európának közep, déli és ész felé, igen egyenletesen van, az zhen esendés, derült. A légnymás kisebbedett; a pedig, félrészen nagyobbodva, fél obbedve, általában alig változott. Az derült, meleg. Honunkban általában esendes, az idő továbbra is várható. Felhőzést felelhetnek. Szabó József, szerkesztő és kiadótulajdonos. Helyszinén, nyilvános árverés fog adatni. Ár: 600 frt, bánatpénz ennek ja. Ár egy harmadrésze azonnal; a maradé 1 hó, harmadik 2 hó adandó; a bánatpénz az utolsó sbe tudatván be. 1880. szempt. 5-én. A ref. egyháztanács. A „DEBRECZEN“ TARCZAJA. A házi gyógyszer vagy hogy csinálhat a bőség szezony egy bősécséből is barbárt? Irtá: Balázs Sándor. (Folytatás.) Meg is kísérlettem én a dolgon többször segíteni, de mit nyertem vele? Azt, hogy utoljára már épen nagyapjává lettem a feleségemnek, s hogy már nem is volt más caimen az asszonytól, mint te morgogó vén medre, te vén számr, te farkar Harpagón! Ónézetem a többi címeket is kénytelen visszautasítani, de az utóbbi elnevezés ellen épen a leghatározottabban tiltakoznom kell. Adtam én mindaddig, a mig volt miből. De nem sokáig volt. Kis tökémből alig négy-öt hónap alatt csak az emlék maradt meg. Tanári fizetésemből pedig nem telt. Hiába, nem telt. Orútem, ha a házbért pontosan fizethettem. Ekkor aztán a legelső alkalommal (előképeket kellett előadni, s feleségemnek a jótékony Venust kellett volna személyesíteni), ke-reken kijelentettem, hogy én tölem egy fillért sem vájrom, mert én nem adok, mert nincs mi-ből. A mig volt, adtam, de már nincs mi-ből, az utolsó fertálykor is az arany órámat kellett zá-

logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

B.

időjárás jégzése. A kis légnymás a Shtetgye pedig Európának közep, déli és ész felé, igen egyenletesen van, az zhen esendés, derült. A légnymás kisebbedett; a pedig, félrészen nagyobbodva, fél obbedve, általában alig változott. Az derült, meleg. Honunkban általában esendes, az idő továbbra is várható. Felhőzést felelhetnek. Szabó József, szerkesztő és kiadótulajdonos. Helyszinén, nyilvános árverés fog adatni. Ár: 600 frt, bánatpénz ennek ja. Ár egy harmadrésze azonnal; a maradé 1 hó, harmadik 2 hó adandó; a bánatpénz az utolsó sbe tudatván be. 1880. szempt. 5-én. A ref. egyháztanács. A „DEBRECZEN“ TARCZAJA. A házi gyógyszer vagy hogy csinálhat a bőség szezony egy bősécséből is barbárt? Irtá: Balázs Sándor. (Folytatás.) Meg is kísérlettem én a dolgon többször segíteni, de mit nyertem vele? Azt, hogy utoljára már épen nagyapjává lettem a feleségemnek, s hogy már nem is volt más caimen az asszonytól, mint te morgogó vén medre, te vén számr, te farkar Harpagón! Ónézetem a többi címeket is kénytelen visszautasítani, de az utóbbi elnevezés ellen épen a leghatározottabban tiltakoznom kell. Adtam én mindaddig, a mig volt miből. De nem sokáig volt. Kis tökémből alig négy-öt hónap alatt csak az emlék maradt meg. Tanári fizetésemből pedig nem telt. Hiába, nem telt. Orútem, ha a házbért pontosan fizethettem. Ekkor aztán a legelső alkalommal (előképeket kellett előadni, s feleségemnek a jótékony Venust kellett volna személyesíteni), ke-reken kijelentettem, hogy én tölem egy fillért sem vájrom, mert én nem adok, mert nincs mi-ből. A mig volt, adtam, de már nincs mi-ből, az utolsó fertálykor is az arany órámat kellett zá-

logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

logba tennem, — csak hogy a házbért kifözthessen. Már csak vártam, hogy hogy tör ki a zivatár! Eleinte nem dühögött, hanem bizelgésekkel akart megtárogítani. — Azt mondta, hogy Brauer, a rőfos kalmár, maga ajánlotta fel a hitelt számára, s hogy csak most tenném meg, majd kispörölja ő a konyhapénzből ezt a tartózást. Hogy aztán akár fél esztendője se adjak többé egy garast se. De ennek meg kell lenni, mert megértte, s mert már az újságban is ki van tété. De nekem elvem volt egész életemben adósságot nem csinálni. Hogyan csinálhattam volna tehát most, a midőn már töképenzem nem volt, s csupán fizetemre s egy-két privát-örámra voltam utalva. Szilárd maradtam tehát, mert féltem a következőkétől, s ezt vele is igyekeztem megértetni. De hallgat is az ilyen asszony az okos szóra! Mikor látta, hogy minden bizelgése és csabítgatása hasztalan, levetette alárcát s igazi furia arczával olyan zivatart csapott, és ugy elkezdett pölvöteni, hogy meg az alakok is reztettek bele. Anny szitkót s szemrehányást halmozott fejébe, mintha a világ legelvetemédebb tengeri rablója volnék, s a legszebb czim, melyen nevezett, az volt, to rinocerosz! Mikor ez sem használt, a leghathatósabb fegyverét vette elő, s azt mondta, hogy megy hazá az anyjához.

ELADÓ.

Diószegen, egy jó karban lévő kapa szőlő, szüretelő edényekkel s bozza 16 öles, tanya, borházzal, abad kézből cladó. BENDE LAJOS.

